

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14C/293/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223822
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6112223822.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, 813 11 Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhmi doručenými súdu dňa 27. septembra 2012 žiada uložiť odporcovi povinnosť nahradiť mu majetkovú škodu v sume 175 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 110,64 Eur (sp.zn. 14C/293/2012), resp. 221,28 Eur (sp.zn. 14C/296/2012) z dôvodu nesprávneho úradného postupu v konaní exekučného súdu.

Návrhy pôvodne vedené pod sp.zn. 14C/293/2012 a sp.zn. 14C/296/2012 súd uznesením č.k. 14C/293/2012-65 zo dňa 16. januára 2014 spojil v zmysle § 112 ods. 1 O.s.p. na spoločné konanie vedené pod sp.zn. 14C/293/2012.

Odporca žiada návrh navrhovateľa ako nedôvodný v plnom rozsahu zamietnuť.

Na pojednávaní, na ktorom rozhodol, konal súd v neprítomnosti zástupcov účastníkov (v prípade odporcu podľa druhej vety § 101 ods. 2 O.s.p., navrhovateľ písomne požiadala o zrušenie pojednávania a prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ O.s.p. do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu o sťažnostiach, ktoré pripojil).

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom, alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Navrhovateľ požiadal o prerušenie konania do právoplatného skončenia konania Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) o sťažnosti, kópiu ktorej pripojil. „Sťažnosť“ je však nedatovaná a absentuje akýkoľvek dôkaz o tom, že bola skutočne podaná, a že ústavný súd o nej koná. Navrhovateľ tak žiadnym spôsobom neosvedčil svoje tvrdenie o konaní ústavného súdu, do právoplatného skončenia ktorého by mal súd toto konanie prerušiť. Preto súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol a vo veci ďalej konal a rozhodol.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov a ich listinnými prílohami, spismi Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2Er/999/2004 a sp.zn. 1Er/261/2007, pričom zistil nasledovné:

Navrhovateľ je obchodná spoločnosť poskytujúca krátkodobé úvery. V zmysle § 38 a nasl. Zákona č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku (ďalej len „EP“) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcií na vymoženie pohľadávok, ktoré mu vznikli neplnením zmluvných záväzkov dlžníkov z úverových zmlúv. Tvrdí, že po tom, čo exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, požiadal v zmysle § 44 ods. 8 EP o zmenu exekútora, o ktorej mal súd rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote 30 dní od doručenia návrhu. Exekučný súd o návrhu v lehote nerozhodol, hoci vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala ani spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný pre rozhodnutie. Preto si navrhovateľ písomnou žiadosťou v zmysle § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. uplatnil u odporcu náhradu majetkovej škody (náklady na správu pohľadávky, udržanie informačného systému, administráciu listín, komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, spracovanie textov, urgencií súdu a i.) a nemajetkovej ujmy (za každý mesiac nečinnosti súdu v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu). Navrhovateľ má za to, že v danom prípade nestačí len konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ktoré by vzhľadom na spôsobenú ujmu nebolo dostatočným zadosťučinením. Tvrdený nesprávny úradný postup považuje za následok nesústredenej činnosti, ktorá znamenala zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do jeho majetkových práv. Márnym plynutím času bolo reálne ohrozené jeho legitímne očakávanie, že nastanú účinky predpokladané § 44 ods. 8 EP.

Odporca žiada návrh navrhovateľa ako nedôvodný a zmätočný zamietnuť. Konštatuje, že v návrhu nie sú konkretizované exekučné konania, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Tvrdí, že všeobecný súd nie je oprávnený v konaní o náhradu škody posudzovať prieťahy v súdnom konaní. Poukazujúc na § 15 a § 16 Zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza, že hoci sa poškodený práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, navrhovateľ podal návrh pred uplynutím tejto lehoty, lebo prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené dňa 23. apríla 2012. Pretože navrhovateľ neposkytol súčinnosť a nereagoval na výzvy žiadosti doplniť, jeho nárok nie je predbežne prerokovaný. Argumentuje, že vznik nároku na náhradu škody predpokladá preukázanie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody, a príčinnej súvislosti medzi nimi. Svoj názor, že nedodržanie zákonných lehôt nemôže byť samo o sebe automaticky považované za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, lebo tento pojem nemožno vykladať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, odôvodňuje tým, že pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora predloží exekučný súd návrh pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie a vyčíslenie jeho doterajších trov (lebo s rozhodnutím o zmene rozhoduje i o trovách doterajšieho exekučného konania). Exekučný spis musí zaslať na realizáciu povinnosti v zmysle § 44 ods. 3 EP (lebo po rozhodnutí o zmene exekútora vec postupuje s exekučným spisom pôvodného exekútora novému exekútorovi). Ak pôvodný exekútor neposkytne exekučnému súdu plnú súčinnosť, súd objektívne nemôže dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora. Odporca tiež tvrdí, že náhrada škody v požadovanej výške nie je preukázaná, vykazuje znaky paušálnosti, a niektoré vyčíslené náklady sú neprimerane vysoké. Pripomína, že dôkazné bremeno preukázať existenciu a výšku škody je na navrhovateľovi. Nie je preukázaná ani príčinná súvislosť medzi vznikom škody a prípadným nesprávnym úradným postupom v jednotlivých exekučných konaniach. Uvádza, že pre výšku nemajetkovej ujmy platia kritériá § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. a navrhovateľ bližšie nekonkretizoval ako malo dôjsť konaním súdu k zániku jeho podnikateľských aktivít a plánov, a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikanie. S poukazom

na § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. vznáša odporca i námietku premlčania v premlčacej lehote uplynulej po troch rokoch od skončenia 30 - dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora s poukazom na to, že návrh na predbežné prerokovanie nárokov podal navrhovateľ dňa 23. apríla 2012.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2Er/999/2004 (POHOTOVOSŤ, s.r.o. c/a Y. L., exekúcia vedená pod sp.zn. EX 2983/04 u súdneho exekútora Mgr. Jozefa Ďuricu) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 2. augusta 2004. Poverenie súd vydal dňa 3. augusta 2004. Dňa 2. novembra 2009 bol súdu doručený návrh navrhovateľa zo dňa 28. októbra 2009 na zmenu exekútora a poverenie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonať exekúciu. Dňa 4. novembra 2009 súd zaslal pôvodnému súdnemu exekútorovi žiadosť o vyjadrenie k návrhu na zmenu súdneho exekútora, ktoré bolo súdu doručené dňa 23. novembra 2009. Uznesením č.k. 2Er/999/2004-15 zo dňa 8. januára 2010, právoplatným dňa 25. mája 2010, súd návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 1Er/261/2007 (POHOTOVOSŤ, s.r.o. c/a L. L., exekúcia vedená pod sp.zn. EX 228/2007 u súdneho exekútora Mgr. Jána Debnára) súd zistil, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 22. marca 2007. Poverenie súd vydal súd dňa 26. marca 2007. Dňa 6. septembra 2010 obdržal súd elektronicky návrh navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora zo dňa 2. septembra 2010. Dňa 8. septembra 2010 vyzval súd pôvodného súdneho exekútora na vyjadrenie, ktoré obdržal dňa 10. novembra 2010. Uznesením č.k. 1Er/261/2007-19 zo dňa 11. januára 2011 súd exekúciu zastavil a návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ písomným podaním zo dňa 11. januára 2011 doručeným tunajšiemu súdu dňa 7. februára 2011 odvolanie, a pretože pôvodné rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník odvolací súd vrátil spis exekučnému súdu na nové rozhodnutie. Uznesením č.k. 1Er/261/2007-46 zo dňa 30. septembra 2011, ktoré sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15CoE/28/2012-69 zo dňa 24. apríla 2012 stalo právoplatným dňa 26. októbra 2012, súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovedá štát za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona je odporca orgánom konajúcim v mene štátu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona sa za nesprávny úradný postup považuje okrem iného porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona je potrebné nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

Posudzujúc tvrdenia a argumenty účastníkov dospel súd k nasledovným záverom:

Tvrdenie odporcu, že navrhovateľom uplatnené nároky nepovažuje za predbežne prerokované, nepovažuje súd za dôvod zamietnutia návrhu, lebo je zrejmé, že v čase rozhodovania súdu lehota na predbežné prerokovanie nárokov už márne uplynula.

Za akceptovateľnú súd nepovažuje ani odporcom vznesenú námietku premlčania uplatnených nárokov.

Podľa § 19 ods. 1, 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku, najdlhšie počas 6 mesiacov.

Návrhy na zmenu súdneho exekútora podal navrhovateľ dňa 2. novembra 2009 (v konaní sp.zn. 2Er/999/2004), resp. dňa 6. septembra 2010 (v konaní sp.zn. 1Er/261/2007). O škode sa mohol dozvedieť najskôr uplynutím 30 dní od ich podania. Preto trojročná premlčacia lehota začala plynúť v prvom prípade dňa 2. decembra 2009 a v druhom prípade dňa 6. októbra 2010. Návrhy na začatie

konaní o náhradu škody boli podané dňa 27. septembra 2012 (naviac návrhy na predbežné prerokovanie nároku, ktoré znamenali prerušenie premlčacej lehoty, boli odporcovi doručené v čase od 23. apríla 2012 do 25. septembra 2012). Preto uplatnené nároky navrhovateľa nie sú premlčané.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom je však nutné preukázať 3 základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu - porušenie právnej povinnosti (nesprávny úradný postup), vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zavinenie sa v tomto prípade nepreukazuje, lebo Zákon č. 514/2003 Z.z. predpokladá objektívnu zodpovednosť za vzniknutú škodu.

Pri posudzovaní existencie protiprávneho úkonu - nesprávneho úradného postupu, dôsledkom ktorého bolo nedodržanie zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora je potrebné uvedomiť si, že v exekučných konaniach, ktoré začali pred 31. augustom 2005 (exekučné konanie sa začína dňom doručenia návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi) nebola v EP stanovená žiadna lehota pre rozhodnutie o zmene exekútora. § 44 ods. 7 EP v znení účinnom po 31. auguste 2005 určil, že oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, o ktorom súd rozhodne do 30 dní od jeho doručenia. 30-dňová zákonná lehota na rozhodnutie súdu bola teda do EP vložená až novelou EP Zákonom č. 341/2005 Z.z. účinnou od 1. septembra 2005. Zároveň bol do EP v časti „prechodné a záverečné ustanovenia“ vložený § 238 ods. 1 („Konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005 ak odsek 2 neustanovuje inak.“) V § 238 ods. 2 EP § 44 EP uvedený nie je.

Z uvedeného vyplýva, že v exekučných konaniach, ktoré začali do 31. augusta 2005 nebola zákonom stanovená lehota na vydanie rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora bez ohľadu na to, kedy bol tento návrh na zmenu doručený súdu. To sa v súdenom prípade týka konania sp.zn.2Er/999/2004, a preto v tomto prípade nemohol byť navrhovateľ v konaní úspešný už len z tohto dôvodu.

V prípade konania sp.zn.1Er/261/2007, začatého po 1. septembri 2005, je situácia iná.

Je však nesporné, že 30-dňová lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora je procesnou lehotou. EP nepozná žiadnu sankciu za jej prekročenie, a preto ju treba považovať za poriadkovú lehotu. Účelom tejto lehoty je zefektívnenie exekučného konania a snaha dosiahnuť, aby zmena exekútora nebola zdržiavaná nečinnosťou súdu. Táto lehota je však pre súd záväzná len do tej miery, že jej nedodržanie by mohlo byť prípadne označené za zbytočný prieťah. Na konštatovanie existencie zbytočného prieťahu v konaní súdu však spravidla nestačí len samotné nedodržanie lehoty, ale zohľadňujú sa i ďalšie relevantné okolnosti prípadu (napr. správanie oprávneného, súdneho exekútora, ich súčinnosť a pod.). V danom prípade súd ihneď po doručení návrhu na zmenu súdneho exekútora konal a nedodržanie lehoty bolo do značnej miery zavinené oneskorenou reakciou pôvodného súdneho exekútora na výzvu súdu. K nedodržaniu lehoty došlo teda z objektívnych dôvodov, lebo v rozhodnutí o zmene exekútora musí súd rozhodnúť o trovách pôvodného exekútora. Rozhodujúce v tomto prípade však je, že spolu s rozhodnutím o návrhu na zmenu exekútora bola zastavená samotná exekúcia, z čoho vyplýva, že striktným nedodržaním lehoty pri zamietnutí návrhu na zmenu exekútora nemohol navrhovateľ utrpieť žiadnu škodu.

Len pre doplnenie súd dodáva, že ak aj súd nedodrží 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, je do rozhodnutia povinnosťou pôvodného súdneho exekútora pokračovať vo vykonávaní exekúcie. Preto oprávnenému ani nemôže vzniknúť žiadna materiálna škoda. Oprávnený pritom spravidla neuvádza žiadny dôvod, pre ktorý zmenu exekútora požaduje (napr. nečinnosť, neefektívnosť vykonávania exekúcie pôvodným exekútorom), čo vytvára priestor pre špekulatívny postup oprávneného.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľ nebol v konaní úspešný a v konaní úspešný odporca si trovy konania nevyčísľil (zo spisu žiadne nevyplývajú). Preto právo na náhradu trov konania nepriznal súd ani jednému z účastníkov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo (inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa) prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla spôsobiť nesprávne rozhodnutie,
- c) súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd dospel dokazovaním k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.